

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/122/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317010571
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1317010571.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Richarda Molnára, v trestnej veci obžalovaného G. L., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. Zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 6T/95/2017 zo dňa 10.05.2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. januára 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného G. L., nar. XX.XX.XXXX v R. zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Bratislava III z 10.05.2018 sp. zn. 6T/95/2017 bol obžalovaný G. L. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v čase o 18.58 hod. dňa 05.07.2016 v Bratislave, na ulici A. XX/A v obchodnom dome M. odcudzil bez použitia násilia v regáli voľne položený tovar a to 2 ks fľaše s alkoholom zn. Tullamore Drew 40% v hodnote 11,99 Eur/ks a s týmto tovarom prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, kde bol zastavený a kontrolovaný službukonajúcim pracovníkom SBS, čím by spol. M. E. republika v.o.s., so sídlom R., A. X/E, v prípade úspešného dokonania krádeže spôsobil celkovú škodu krádežou vo výške 23,98 Eur, pričom následne z výpisu z Ústrednej evidencie MV SR bolo zistené, že obvinený sa dňa 16.07.2015 dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 320/199 Zb. o priestupkoch, za ktorý bol postihnutý blokovou pokutou nezaplatenou na mieste vo výške 30 Eur č. pokutového bloku: XXXXXXXX, uloženou Obvodným odd. PZ Podunajské Biskupice, hoci bol pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. odsúdený Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 11.10.2015 pod sp. zn. 0T/169/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.10.2015.

Za uvedený prečin bol obžalovanému podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/306/2016 z 12.08.2016 právoplatného dňa 29.09.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný G. L. a to písomným podaním doručeným okresnému súdu 24.05.2018 (č.l. 131-133).

Uviedol v ňom, že jeho odvolanie smeruje proti výroku o treste, ktorý je podľa jeho názoru neprimerane prísny a neadekvátny k spáchanému prečinu. Na hlavnom pojednávaní vykonal vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 7 Tr. por. pričom súd jeho vyhlásenie prijal a dokazovanie vo veci nevykonával. V tejto súvislosti poukázal na stanovisko NS SR uverejnené v zbierke stanovísk a rozhodnutí č. 5/2017 a konkrétne na rozhodnutie č. 44. Uvedené stanovisko sa týka zjednotenia v otázke možnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n/ a písm. l/ Tr. zák. Uvedené stanovisko aj citoval. Domáhal sa, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol tak, že podľa § 322 ods. 3 Tr. por. mu uloží menej prísny trest.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril prokurátor okresnej prokuratúry Bratislava III podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava III 14.06.2018 (č.l. 6).

Uviedol v ňom, že s uloženým trestom sa prokuratúra v plnom rozsahu stotožňuje a navrhuje odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný G. L. sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu nedostavil, pričom upovedomenie o verejnom zasadnutí mal vykázané dňom 07.01.2019. Za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 293 ods. 5 Tr. por. bolo verejné zasadnutie vykonané v neprítomnosti obžalovaného G. L..

Poškodená strana sa na verejné zasadnutie nedostavila, napriek tomu, že upovedomenie o verejnom zasadnutí mala vykázané 03.01.2019 a preto v zmysle § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. por. bolo verejné zasadnutie vykonané v neprítomnosti poškodenej strany.

Obhajca obžalovaného C.. G. Y. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa pridrižiava písomne vypracovaného odvolania a domáha sa zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste a uloženia miernejšieho trestu pre obžalovaného.

Zástupca krajského prokurátora navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného G. L. nie je dôvodné.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaného uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady je to, že odvolací súd musí prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali, (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t.j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

Vzhľadom k podanému odvolaniu obžalovaného G. L. a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmal výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku, ako ani konanie, ktoré tomuto výroku prvostupňového rozsudku predchádzalo, nakoľko z obsahu spisu bolo zistené, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného G. L. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. (t.j. vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe) a rozhodol podľa § 257 ods. 7 Tr. por., že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná, pričom sa vykonajú iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vychádzajúc z tejto situácie, odvolací súd preskúmaval len výrok o treste vo vzťahu k obžalovanému a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu dostatočne prihliadol na všetky zásady významné pre ukládanie trestov a na účel trestu tak, ako vyplývajú z ustanovení § 34, § 36, § 37, § 38 Tr. zák., čo malo za následok, že uložený trest zodpovedá zákonu.

Trest plní funkciu ochrany spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Zmyslom a účelom trestu v najvšeobecnejšom zmysle je ochrana spoločnosti pred kriminalitou.

Odvolací súd pritom dodáva, že v zmysle § 34 ods. 1, ods. 2 a ods. 4 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 1 a ods. 2 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

V posudzovanom prípade v súvislosti s výrokom o treste je potrebné uviesť, že u obžalovaného bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. l/ Tr. zák. (priznanie sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a jedna priťažujúca okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 písm. m/ Tr. zák. (bol už za trestný čin odsúdený).

Pokiaľ ide o obhajcom namietané aj priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle ustanovenia § 36 písm. n/ Tr. zák. (napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), táto obhajobná námietka nemohla byť odvolacím súdom akceptovaná, pretože priznanie vyššie uvedenej poľahčujúcej okolnosti je možné len vtedy, ak by k samotnému priznaniu pristúpil aj iný údaj, ktorý umožňuje vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu. Obžalovaný však skutok priznal v prípravnom konaní pod ťarchou dôkazov, keďže pri trestnom čine bol pristihnutý a odcudzený tovar bol okamžite vrátený do predajne.

Za uvedený prečin je zákonom stanovená trestná sadzba od 6 mesiacov do 3 rokov, pričom v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák. v zmysle ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, bolo možné ukladať trest v takto určenej zákonom stanovenej trestnej sadzbe bez jej úpravy.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

V zmysle § 42 ods. 2 veta druhá Tr. zák. súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že skorším rozsudkom v danom prípade je odsúdenie Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/36/2016 z 12.08.2016, kedy bol obžalovanému uložený trestným rozkazom pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 1 roka so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.).

Trest odňatia slobody uložený obžalovanému v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby navýšený za uvedený skutok o dva mesiace preto nemožno považovať za trest neprimerane prísny. Navyše z odpisu registra trestov je zrejmé, že obžalovaný bol Okresným súdom Bratislava V a to trestným rozkazom z 09.01.2018 sp. zn. OT/7/2018 odsúdený pre rovnaký druh trestnej činnosti na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Dá sa teda konštatovať, že v osobe obžalovaného ide o špeciálneho recidivistu páchajúceho majetkovú trestnú činnosť, pričom je zrejmé, že doposiaľ ukladané tresty sa u neho mívajú jeho výchovným účinkom. V budúcnosti bude preto potrebné na neho vplývať prísnejšími trestami na zabránenie páchania trestnej činnosti.

Na výkon uloženého trestu súd zaradil obžalovaného v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže tento v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Riadiac sa vyššie uvedenými úvahami krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.